

ikke var Tid nok til at anvende den i den Henseende fornødne Overveielse.

Det kan vel være, at det ærede Medlem, der nys talte, ikke yttrede sig ganske bestemt for at Valget burde udsættes; men imidlertid har han Intet forlangt tilført, der indskrænkede den almindelige Øtring om, at Finantsudvalget ikke fandt det tilraadeligt allerede nu at udvalgte Statsrevisorer. Derimod meente Fleerheden af Finantsudvalget, deels i Erkjendelsen af det Nyttige i at denne Sag blev snarest muligt forberedt, deels for at kunne komme i Overensstemmelse med den Mening, hvorfra man troede, at Folkethinget vilde gaae ud, at man dog ogsaa fra Landstingets Side allerede nu burde gjøre forberedende Skridt og dette meente man kunde ikke ssee, uden ved at nedsætte en Commission efter Grundlovens § 50. En almindelig Comitee, som man kunde nedsætte, vilde have endt sin Virksomhed, naar Thinget ophørte, og den vilde altsaa ikke faae Leilighed til engang at begynde, og mindre til at fortsætte sin Virksomhed. Der var vistnok nogen Tvivl om, hvorvidt en saadan Benyttelse af Grundlovens § 50 ved denne Leilighed var hensigtsmæssig. De Betænkkeligheder, som min høitærede Sidemand (Blechinger) yttrede med Hensyn til en saadan Commission, ere Betænkkeligheder, som jeg for mit Bedkommende har deelt. Jeg har netop, da denne Paragraph var under Forhandling i Rigsforsamlingen, havt flere Tvivl om denne Paragraphs Hensigtsmæssighed, og blandt Andet den, at det ikke var mig klart, om en saadan Commission kunde nedsættes uden Regjeringens Samtykke, ligesom heller ikke om den kunde være i Virksomhed paa den Tid, Rigsdagen ikke var samlet, og altsaa Rigsdagen paa en middelbar Maade udøve en Permanentens. Men flere meget indsigtsfulde Medlemmer af det i Rigsforsamlingen nedsatte Udvalg, yttrede sig over denne Sag i den Retning, at Bestemmelsen skulde optages. De udtrykte sig, saavidt jeg skjønner, ikke med fuldkommen Klarhed over hine opfaste Spørgsmaal; men de meente dog, at naar Rigsdagen fik en saadan Myndighed, som den omspurgte, saa vilde den vide at benytte sig deraf. Der blev ikke gjort nogen Indsigelse fra Regjeringens Side og Sen blev vedtagen med stor Majoritet. Jeg har

af det, som dengang skete, ikke skjønnet rettere, end det virkelig var Meningen dermed, at ethvert af Thingene skulde uden Regjeringens Samtykke have Myndighed til at nedsætte en saadan Commission, og at denne Commission ogsaa maatte kunne være virksom i den Tid, da Thinget ikke var tilstede. Dette forudsat, kunde jeg for mit Bedkommende ikke see Andet, end at nærværende Gjenstand kunde være ret passende for en saadan Commission, der ikke kunde medføre de Ulemper, som Commissioner af den Art kunne, med Hensyn til andre Anliggender, som for en stor Deel bleve berørte under de Forhandlinger, der gik forud for Grundlovens Givelse, og det blev ogsaa forudsat, at Regjeringen ikke vilde have Noget derimod at erindre, og endelig meente man, det var en Maade, hvorpaa man kunde komme Folkethinget imøde, da man ellers maatte lade den Sag aldeles ligge under Thingets nærværende Samling, medens Folkethinget antoges at ville gjøre Skridt i den Henseende. Det maa iøvrigt beroe paa Thingets Bedømmelse, hvorvidt en saadan Commission skal nedsættes. Jeg troer ikke, der kan være nogen væsentlig Betænkkelighed derved, og jeg finder, at det kan have sin Nytte; men for mit Bedkommende kan jeg heller ikke indsee nogen Nødvendighed deri, siden der, dersom det Thing, der begynder sin Virksomhed i tilfældende October, strax vil foranstalte Noget med Hensyn til Statsrevisorer, udentvivel vil være Tid og Leilighed nok til at faae Sagen ordnet, inden Statsrevisorerne virkelig ville træde i Virksomhed. Jeg kan heller ikke nægte, at som Sagen nu har stillet sig, kan man maaskee nære Tvivl om, hvorvidt der ikke deraf, at Folkethinget har truffet een Foranstaltning og dette Thing en anden, maaskee snarere kan opstaae Conflict, end derved at Folkethinget foretog en Foranstaltning, som dette Thing ikke gik ind paa, hvorimod dette Thing vedblev at være passivt. Dette skal jeg henstille til Thingets nærmere Overveielse. Jeg kan iøvrigt ikke andet end med den ærede 1ste Landsktingsmand for 1ste Kreds (H. P. Hansen) antage, at der dog ikke af de Revisorer, som fra Folkethinget maatte udnævnes, før Landsktinget har udnævnt sine Revisorer, kan udøves nogen